

Září
2023

hameleon

Hlavní téma

PRASE

**Prasečí
medicína**

**Co číst
po prázdninách?**

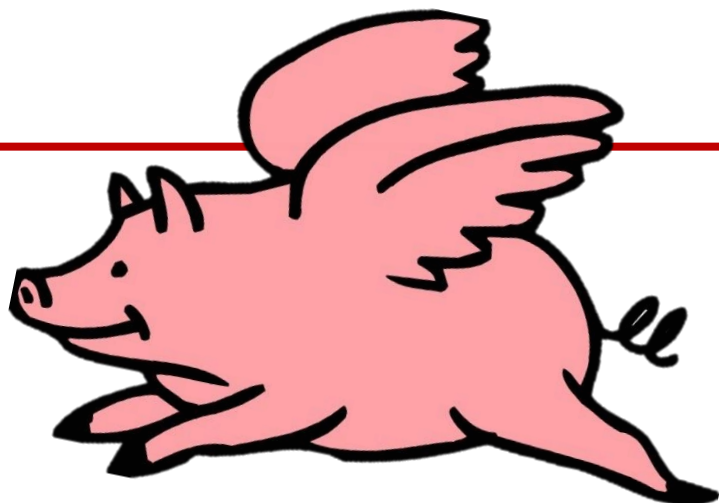
**Vzkříšení
Kate Bush**

**Rozhovor se samotným
panem ředitelem**

**Zastaralé recenze filmů a
seriálů, které už nejsou in**

zde může být vaše reklama

ÚVOD

- **4** Ty seš ale prase!
nadávka či lichotka?
- **7** Typy na zajímavé knihy
- **8** fenomén jménem **Kate Bush**
- **11** Transplantace **Prase - člověk**
- **12** Příspěvky od **studentů**
- **14** Rozhovor se **samotným panem ředitelem!**
- **17** Na co koukat? **nejen po prázdninách**

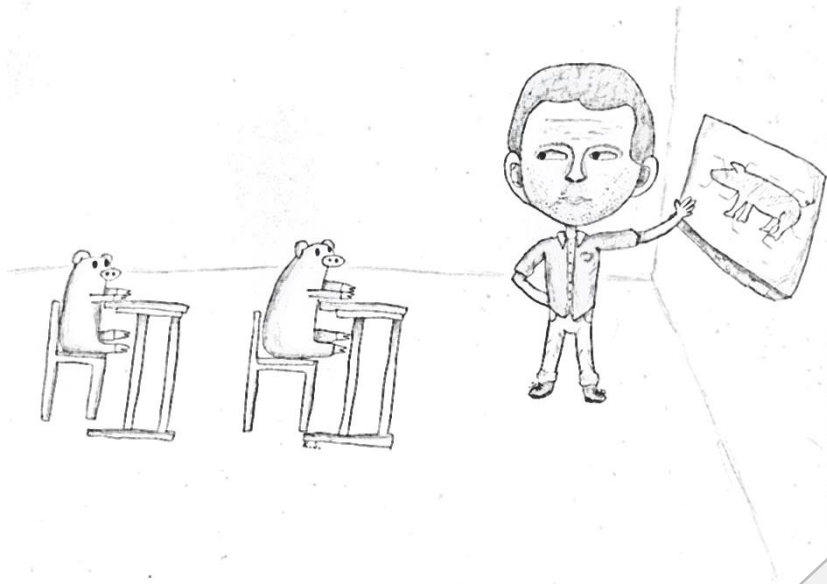
Milí učitelé, studenti, kamarádi!

Prázdniny utekly jako náplň z vašich repelentů, vzpomínky blednou společně s vaším opálením a vašimi tvářemi.

Doufáme že se již všichni noví studenti na chodbách naší školy zorientovali a seznámili se nejen se svými spolužáky, ale i se svými vyučujícími.

Tak jen pro pořádek...

Paní učitelka Gregorová učí pěstování, pan učitel Morovjan učí exoty a pan ředitel učí prasata...

Ty jsi ale...

PRASE

NADÁVKA CI LICHOTKA?

Pokud vás někdo přirovná k praseti, asi vás to zrovna moc nepotěší. Všichni jsme to někdy slyšeli, přinejmenším jako děti: „Podívej se na sebe (svoje ruce, kalhoty, obličej), už jsi zase špinavý jako prase!“ Dále také můžete zapáchat, být tlustí či funět jako prase. V žádném z těchto případů z toho pro vás pochvala nekouká.

Také můžeme pomocí tohoto přirovnání zdůraznit některé (znovu většinou negativní) skutečnosti: můžeme rvát, být naštvaní, zuřit jako prase, taky nás může něco bolet jako prase. Rovněž sexuálního násilníka můžeme rovnou nazvat prasetem. Ještě že aspoň vepřové nám chutná, tady většinou žádné námitky nemáme.

V některých zemích či náboženstvích je ovšem i vepřové spojeno s něčím nečistým ba přímo odpudivým, nepřipustným – například v judaismu či islámských zemích. Naopak jinde (v mnoha asijských či afrických zemích) nejen že vepřové tvoří základ jídelničku, domácí prasátka tu často sdílejí se svými majiteli i domov.

Rovněž vlastnosti symbolizované prasaty nejsou všude ve světě tak negativní jako v naší kultuře. Často bývá vyzdvihována jejich inteligence a vychytralost. V Číně je prase dokonce jedním z dvanácti znamení horoskopu, kdy každé znamení vládne přibližně jednomu roku. Jen tak pro zajímavost, pojďme se podívat, co se o něm můžeme dočíst. Prase je **požitkářský** tvor, raduje se ze života a všeho, co mu může nabídnout.

Miluje jídlo, odpočinek, milování, bohatství a trávení příjemného času s blízkými. Ve svém chování je to **perfekcionista, je galantní a stylový**. Na ostatní může působit jako snob, ale on sám se necítí být nikomu nadřazen. Má **srdce ze zlata, je čestný a upřímný**, také **tolerantní a optimistický**. Prase je snadno **vznětlivé**, ale **nesnáší hádky**. Spory spíše urovná. Nebojí se problému, ale je to prostě **soucitná duše**, která chce udržet mír. **Raději dává**, než přijímá. Nedokáže požádat o pomoc a radši si nějak **poradí sám**. Má tendenci **pečovat** o ostatní a kdykoli jim **pomoci**. Je **důvěřivý a někdy naivní**, může tak snadno spadnout do pasti lidí, kteří ho chtějí využít.

Takže až budete chtít zase někomu nadávat do prasat, raději si to dvakrát rozmyslete!

PRASE V...

... KULTUŘE

Možná vám připadá divné hledat stopy prasete v literatuře, hudbě či filmu. Ale vskutku můžeme nějaké najít. Především v tvorbě pro děti najdeme množství „prasečích“ tématiky – od pohádek (O třech prasátkách), přes filmy (Prasátko Babe) i písničky (Tři čuníci).

... KINEMATOGRAFII

Mnozí si možná vzpomenou na filmové zpracování Werichovy pohádky O lakomé Barce, kde prase rovněž hrálo podstatnou roli (krásné je i filmové zpracování). A něco pro vegetariány – černobílý film nezávislého režiséra Victora Kossakovského Gunda z roku 2021 nabízí netradiční pohled na život domácích zvířat, včetně prasnice Gundy.

... LITERATUŘE

I světová literatura (dokonce naše povinná četba) se těmto domácím zvířatům nevyhýbá. V alegorickém antiutopickém románu George Orwella Farma zvířat jsou prasata vykreslována jako tyranštití manipulátoři, jejich vůdce Napoleon představuje typ diktátora (jeho předobrazem byl prý Stalin).

... HUDBĚ

Z hudby musím jmenovat album legendární skupiny Pink Floyd Animals se skladbami Pigs a Pigs on the Wing. Zkuste si je někdy poslechnout!

Česká kuchyně se bez vepřového neobejde. Pokud ale chcete vyzkoušet něco nového (a taky móóóc dobrého!), zkuste tradiční vietnamský recept. Příprava není náročná, a tak ji zvládnou i začátečníci. A můžete pozvat kamarády nebo překvapit rodiče neobvyklou večeří či nedělním obědem.

Suroviny na 4 porce:

500 g vepřový bůček *bez kosti a kůže*

6 lžíce sojová omáčka

2 lžíce rybí omáčka

1 lžíce zázvor *čerstvý nastrohaný*

2 ks limetka *nastrohaná kůra a šťáva*

200 g třtinový cukr

1 ks chilli papričky

1 ks okurka salátová

Postup přípravy receptu

1. Celý plát bůčku opečte nasucho na pánvi s nepřilnavým povrchem po obou stranách. Položte ho na prkénko a nechte zchladnout. Poté ho nakrájejte na 5 cm velké kostky.

2. V kastrůlku smíchejte sójovou a rybí omáčku se zázvorem, limetkou, cukrem a nadrobno nakrájenou chilli papričkou. Na mírném ohni nechte rozpustit cukr a vařte, dokud omáčka nezhoustne do konzistence sirupu. Kostky bůčku nasypete do misky a zakapejte polovinou omáčky, promíchejte a misku zakryjte. Uložte na 30 minut do chladničky. Druhou část omáčky uchovejte jako dip.

3. Troubu předehřejte na teplotu 200 °C. Bůček rozložte na plech vyložený pečicím papírem a pečte přibližně 20 minut, až maso zezlátne a marináda na něm zkaramelizuje.

4. Okurku nakrájejte na dlouhé tenké plátky a servírujte s kostkami bůčku a připraveným dipem. Vhodnou přílohou je jasmínová rýže.

doba přípravy: **70 minut**
obtížnost: **snadné**

Kafka na pobřeží - Haruki Murakami

Murakami vypráví příběhy dvou lidí – jeden o mladém Kafkovi, který utíká z domova za cílem najít svou ztracenou matku, a druhý o Nakatovi, mentálně postiženém starci, žijícím se hledáním ztracených koček. Jak se kniha rozvíjí, začínají se jejich příběhy prolínat. Nebuďte překvapení, když se začnou z nebe snášet ryby a způsobí srážky aut na silnicích, nebo postarší pán povede konverzaci se sousedovou kočkou. Dojemný surrealistický příběh, který se stal hitem nejen v Japonsku. 10/10

P. S.

Sedm manželů Evelyn Hugo - Taylor Jenkins Reid

Tuto knihu jsem brala s velkou rezervou kvůli rozruchu, který způsobila. V podstatě jsem neměla žádné očekávání. Ale pak mi došlo, jak moc je ta kniha skvělá. Postavy jsou detailně vykresleny, a jakmile jsem začala číst, nemohla jsem přestat. Nadchlo mě to do té míry, že jsem pak na internetu hledala informace o hlavní hrdince Evelyn – její fotky, snímky, jak vypadali její manželé... než mi došlo, že to je jen fikce. Zkrátka jsem měla pocit, že čtu autobiografii. Líbí se mi, jak je každá postava vykreslená se svými klady a zápory. Velmi čtivá kniha.

E. J.

Oba na konci zemřou - Adam Silvera

Knížku jsem přečetla jedním dechem. Někteří ji milují a někteří nenávidí. Já patřím do první skupiny. Oba hlavní hrdiny jsem si ihned oblíbila. Kniha mě ihned vtáhla do děje. Příběh je velmi dojemný se špetkou smutku. Autor Adam Silvera píše opravdu dobře, tohle není jediná kniha, kterou od něj čtu. Vřele ji doporučuji.

E. J.

KNIHY

VĚDĚLI JSTE, ŽE...?

...slavná knižní série **STOPAŘOVA PRŮVODCE PO GALAXII** byla původně rozhlasovou hrou, kterou si autor Douglas Addams z patra vymýšlel přímo ve studiu?

Catherine Bush je britská zpěvačka, skladatelka, producentka a tanečnice narozena v roce 1958. Nejpopulárnější byla zejména na přelomu 80. a 90. let, kdy byla vbůbec první sólovou umělkyní oceňovanou na tak vysoké úrovni. Její hudba se jeví jako odvážný mystický boj akustické a elektronické hudby. Utopickými a nostalgickými texty je Bush stále inspirativní pro všechny věkové kategorie. Vlastní písně začala psát už v 11ti letech a ve své tvorbě pokračuje dodnes. Sice dnes už neplní plakáty a kazety walkmanů teenagerů v teplákovkách, (páč ta doba se přeci jen posunula...) ale stále se jedná o velký hudební fenomén, který se nedávno opět s písní „*Running up that hill*“ vyběhl na vrchol hudebních žebříčků.

Fenomén jménem BUSH

Díky svému nezaměnitelnému stylu byla KB pro hudební producenty jako zjevení. Nejen jedinečný, lehce **šišlavý hlas**, který má velký rozsah, ale hlavně styl kombinující nejrůznější zvuky, kvůli kterým si členové její hudební skupiny museli na scénu nosit nezvyklé hudební nástroje.

K tomu navíc Kate Bush ovládá **pantomimu** a **výrazový tanec**, kterým ráda doplňuje **videoklipy** svých písní. Ať už je jejich vyznění ironické nebo dětsky nostalgické, vždy zde byl ten náznak něčeho temného v pozadí.

Fanoušek by byl bez pochyb řekl, že KB neskládala písně, ale **tvořila svět**. Její svět, do kterého nechávala nahlédnout své posluchače.

And if I only could, I'd make a deal with God
And I'd get him to swap our places, Be running up that road
Be running up that hill, Be running up that building

Running up that hill

Deska **Hounds Of Love** je dodnes považována za jednu z nejúspěšnějších alb které Bush kdy vydala, a to vyšla už v roce 1985. Nedávno se jednu z písní podařilo znovu oživit díky tvůrcům seriálu **Stranger Things Mattovi a Rossovi Dufferovi**.

Co by to bylo za seriál zasený do **80.** let kdyby se v něm nevyskytovala také tehdejší hudba. Zejména **4. série** perlila s klasikami od hvězd jako je například **Falco – Rock Me Amadeus** nebo **Dead Or Alive – You Spin ME Round**. Tyto skladby však hrály pouze v pozadí pro dokreslení typické **80tkové** atmosféry, zatímco skladba **Running Up That Hill** měla i velmi důležitou roli i v ději.

O VÝZNAMU KATE BUSH VE STRANGER THINGS ČTĚTE VPRAVO

Zpět na vrchol žebříčků

Fanoušci nezklamali a skladba **Running Up That Hill** vystoupala na vrchol žebříčku poslouchanosti na streamovacích platformách jako na kopec v oné písni.

Hudební kritici si tak (až teď) kvalit skladby povšimli a udělili jí spoustu prestižních cen.

Kate Bush se o použití své hudby v seriálu vyjádřila na svém **oficiálním webu** (jelikož se straní sociálních sítí). Poděkovala za oživení její skladby pro mladší generace a popřála seriálu hodně štěstí. Prý si jej také sama užila.

Opět je celá tato událost tedy důkazem toho, že dobrá hudba nikdy neumírá, a to může být vydána třeba po **40**ceti letech :)

POZOR SPOILERY!

Jak Kate Bush zachránila

Stranger Things

Po tom, co se naši přátelé z městečka Hawkins vypořádali s nejrůznějšími hrozbami, které město ohrožovaly, objevila se hrozba doposud největší. Vecna - člověk přetvořený v telekinetické monstrum vlivem temnot světa upside down. Díky svým schopnostem začne postupně lámat kosti svým traumatizovaným obětem, aniž by se jich musel dotknout v reálném světě.

Navíc vytváří brány, kterými město postupně ovládá. Pokud jste seriál viděli (nebo máte TikTok...), tak víte, že Vecna posedne i jednu z hlavních postav, Max.

Před jistou smrtí ji však zachrání její kamarádi, kteří pustí píseň **Running up that hill** právě od **Kate Bush**. Max tak uvěří, že to, co vidí, nemusí být skutečné, a unikne tak ze spárů Vecny.

TO NEJLEPŠÍ OD KATE BUSH

PODLE NAŠÍ REDAKCE

Cloudbusting

Hounds Of Love

1985

Running Up That Hill

Hounds Of Love

1985

Ne t'enfuis pas

Hounds Of Love

1982

An Architect's Dream

Aerial

2005

Ke všem zmíněným písním vám doporučujeme skvělé umělecké videoklipy :)

QUICK

Rychlé zprávy z hudebního světa

Depeche Mode odehráli v praze svůj největší koncert

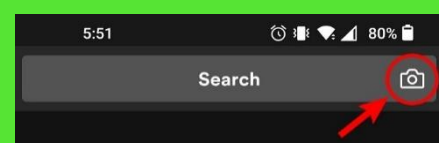
The Weeknd se v praze rozloučil se svým alter egem

Linkin Park vydali doposud nezveřejněnou píseň LOST

Jak funguje SOUNDWALL?

1. Otevřete **Spotify**
2. Vedle vyhledávání klikněte na ikonu **fotoaparátu**
3. **Naskenujte kód** a poslouchejte hudbu!

Transplantace prasečích orgánů lidem: sci-fi nebo blízká budoucnost?

Novinové články mají být psány objektivně, takže i když s následujícími procedurami zásadně nesouhlasím, svůj širší autorský názor si ponechám pro sebe.

Na začátku ledna roku 2022 byla provedena unikátní operace. Davidu Bennettovi lékaři voperovali vůbec první celé srdce z geneticky modifikovaného prasete, i když dříve se k transplantaci používaly pouze prasečí chlopně. Operace byla velmi riskantní a musela být schválena mezinárodní lékařskou komisí, nakonec však dopadla úspěšně. No, jak se to vezme. Hned o dva měsíce později, 8. března 2022, Davidovo náhradní srdce dotlouklo. Podle lékařů si prý za svou smrt mohl i on sám svým špatným stravováním a nezdravým životním stylem. Každopádně i tak byla tato operace velkým medicínským pokrokem. Lékaři dokázali něco, o čem si do té doby mohli nechat jen zdát. Budeme tedy jednou opravdu zabíjet zvířata, jen abychom my, lidé, kterých je na světě již přes osm miliard, žili déle? Je tohle opravdu to, co nás čeká? A hlavní otázka je - CHCEME takovou budoucnost?

Jasmin Carmel

PRASE DIVOKÉ

Prase divoké, divočák nebo černá zvěř se vyskytuje v lesích mírného pásu. Jedná se o všežravce, který je velkým problémem v zemědělství.

Divočák je aktivní spíše v noci. Samci žijí samotářsky na rozdíl od bachyní, které žijí ve skupinách. Dobu páření mají divoká prasata od listopadu do ledna. Bachyně je březí 114-118 dnů a má od 3 do 12 mláďat. Bachyně se vždy před porodem odpojuje od své skupiny, až poté, co selata odrostou, vrací se k ní zpět. Mláďata jsou po narození světle hnědá s tmavě hnědými proužky, říká se jim markazíni. Po roce jejich života jim toto zbarvení zmizí a jejich srst se mění na tmavě hnědou až černou.

Divoká prasata způsobují velké škody na kukuřičných a pšeničných polích, na zahrádkách a v ovocných sadech. Pronikají také do měst a obcí, kde způsobují další škody a ohrožují chovy s domácími prasaty přenášením prasečího moru, který se tady u nás v Česku objevil. Jediná účinná prevence je snižování jejich počtu. V oblastech s velkým přemnožením dostávají myslivci odměny za zastřelení i nalezení uhynulého kusu. Tato regulace pomůže i majitelům lesů, kteří mají od prasat škody až desítky milionů korun ročně.

Divoká prasata většinou člověka nenapadají, výjimkou je jarní období, kdy si bachyně hlídají svá selátka a mohou být agresivní, cítí-li ohrožení. Takže pokud se teď chystáte na procházku do lesa, mějte se na pozoru!

Veronika Zachová

ČLÁNKY

O Praslockovi Holmesovi a Johnovi Beransonovi (prasečí detektivka) - Max

Jednoho dne na farmě jménem Londýn si ve svém chlívku seděl známý detektiv, pašík Praslock Holmes. Hned vedle odpočíval jeho oddaný pomocník Dr. John Beranson, který mu při každém případě dělá skvělého partnera.

Byl čtvrtek, když se k Praslockovi do kanceláře přihnala zoufalá a vyděšená paní Slepice. „U svaté Prasnice, co se děje?“ vyšlo z Praslocka, když si kvůli Slepici na stůl vylil kafe.

„Někdo zavraždil Kohouta!“ křičela Slepice jak splašená.

Praslock si povzdechl: „Dobře, zjistím, kdo ho zabil. Když jsme u toho, kdy jste ho viděla naposledy naživu, paní Slepice“

„Ještě dnes ráno, když šel kokrhat na farmu,“ řekla Slepice.

„Dobrá, nebylo na něm něco zvláštního? Třeba jako že se motal? Chápete, co tím myslím,“ řekl Praslock s naprostým klidem.

„Ne! Byl silný a zdravý jako vždy! U-určitě ho někdo zavraždil!“ řvala Slepice jak potrefená.

„Dobrá, tak se uklidněte, paní Slepice. Přijdeme tomu na kýt,“ řekl Praslock.

Když Slepice konečně odešla, Praslock si zavolal svého pomocníka Dr. Beranсона, vše mu vysvětlil a popsal detaily. Beranson se nad tím zamyslel a pak řekl: „Vskutku zajímavé, já jsem ranní ptáče, ale dneska jsem Kohouta kokrhat neslyšel. Víme, kde zemřel?“

Praslock kývl hlavou: „Ano, tělo stále leží před budovou kravínu. Pojd'me se tam podívat.“ Beranson kývl a vyrazili na místo činu.

Když tam dorazili, okolo kohoutova těla se tlačil shluk zvířat. Praslock s Beransonovou pomocí všechny odehnal a vrhli se do vyšetřování. Kohouta nechali odvézt na oddělení k paní Sově, která bydlí za ohradami farmy, aby zkusila z těla zjistit, co se mohlo stát. Mezitím Praslock s Beransonem ohledávali místo činu. Pak najednou Beranson prohlásil: „Hele, Praslocku, nekokrhal Kohout vždy na kravíně?“

Praslock se zamyslel. „Máš pravdu, ale když tělo leželo tady dole... Musel ho někdo strčit!“

„To je možné, ale kdo ze zvířat dokáže vylézt nahoru na kravín, aby ho zabil?“ „Dobrý postřeh Beransone.“

Zavolali si k výslechu zvířata, o kterých věděli, že by se dostala nahoru: andulky, holuby, pavouky a nakonec i slepice. Ale jedna z nich, ta, co případ nahlásila, vypadala velmi nervózně. „Ale copak, paní Slepice? Proč jste tak vynervovaná?“ zeptal se Praslock.

„To nestojí za řeč... Zabili nám jediného kohouta!“ zaječela slepice. Praslock se na chvíli zamyslel a pak se dali do výslechu.

Vyšlo najevo, že andulky byly zavřeny v klecích, pavouci pletli sítě, holubi hlídkovali okraje farmy. A slepice? Některé seděly na vajíčkách, některé zase upravovaly kurník. Všechny mely alibi, jen u naší známé paní Slepice něco nesedělo. Prý byla na návštěvě u králíků. Praslockovi se to nezdálo, proč by navštěvovala králíky před kokrháním, když ještě spali?

Prozatím Slepici pustili a šli se vyptat králíků, aby potvrdili, jestli to je pravda. Ukázalo se, že Slepice lhala. Když se vrátili na místo činu, Beranson našel něco zajímavého - bílé pířko. „Jediný, kdo nosí čistě bílé peří, je paní Slepice,“ zamyslel se Praslock a pak se vydali za Sovou zjistit, co zjistila z mrtvoly kohouta. Měl pochroumaná křídla, aby nemohl létat, a taky kus šátku, který patřil paní Slepici, v pařátech. Bylo to jasné! Kohouta zabila Slepice.

Praslock přivedl Slepici k výslechu. Slepice kdákala a prosila: „Ale já vážně nic neudělala! J-je to lež! Někdo to na mě ušil!“

Praslock si povzdechl a zvedl hlavu „Našli jsme vaše pířko, vaše stopy. A je jasné už jen podle vašeho chování, co jste provedla.“

Slepice se rozbředla a začala mluvit: „Ano, byla jsem to já. Strčila jsem kohouta z kravína, protože mě vyměnil za jinou a nechal mě samotnou s vejci. Chtěla jsem se pomstít.“

Praslock se pousmál. „Paní Slepice, ale takhle to nefunguje.“

„Já vím!“ skočila Praslockovi do řeči Slepice.

No, a nakonec Slepici zavřeli do klece. Velmi litovala svého činu.

A pro ponaučení: Nikdy nezabíjejte svého partnera, jinak skončíte na pekáči jako paní Slepice!

*Někdy jsou slova zbytečná
Jen pohled stačí
A někde uvnitř to tlačí
Ten pohled do hlavy se vryje
Nikdo mi ho nevymyje
Tlak na hrudi mě tíží víc a víc
Už dej mi pokoj a řekni co chceš říct*

Začínající básníci

Maru

*Princezna na hrášku
Co nepřizná porážku
Každého soudí
Po světě bloudí
Bez ohledu na tebe
Myslí jenom na sebe*

*Život pomalu se vleče
Tobě slza po tváři teče
Čekáš až přijde ten den
Kdy tvůj život bude jak sen
Nikdo ti neřekne že takhle to nejde
Ale co na tom sejde
Každý si žije život svůj
Tak proč by měl hlídat ten tvůj*

ROZHOVOR

SAMOTNÝM

SE

Panem ŘEDITATELEM

Pane řediteli, s dovolením se Vás zeptám na pár otázek. Můžete mi nejprve říct, jak jste se dostal na post ředitele zemědělské školy? Jak jste se obecně dostal k zemědělství, jak jste se začal zajímat o zvířata, jejich chov...?

Tak to bych trošku rozdělil. Něco jiného je začátek, něco jiného škola, a úplně něco jiného je ředitelování. Já jsem vždycky, přestože jsem byl městské dítě, choval doma nějaká drobná hospodářská zvířata, takže já jsem víceméně k tomu měl kladný vztah od začátku. Býval jsem doma od mlada pověřován péčí o zvířata a domácími pracemi, takže to vlastně byla poměrně jasná volba. V době mého mládí jsem nejprve studoval na gymnáziu a poté na vysoké zemědělské škole. Jednoznačná volba studii na zemědělské škole byla obor zootechnika, takže ke zvířatům mě to vždycky táhlo nejen z hlediska zájmu, ale později i profesně. No a po vysoké škole jsem pracoval nejprve v provozu v zemědělském družstvu, pak jsem chvíli pracoval i ve službách pro zemědělství, v plemenářské službě, dalo by se říci, a od 1.1. 1987 jsem tady ve škole. Nejprve samozřejmě na pozici učitele odborných předmětů, chovu zvířat a těch předmětů, které bylo potřeba tou dobou učit. Pak jsem několik let působil na pozici zástupce ředitele a od roku 2011 jsem ředitel školy.

To už je dlouhá doba. Říkal jste, že jste nejdříve studoval gymnázium, a zemědělství až pak na vysoké škole. Toužil jste snad ještě jako malý kluk studovat přece jen něco jiného než zemědělství?

No, nikdy mě nenapadlo dělat profesně něco jiného, vždycky už jsem k tomu asi tak nějak měl sklony. Pravda, trošku mě napadaly zcela odlišné obory, protože jsem se věnoval hodně historii a literatuře, ale to bylo úplně jiné. Reálnější a praktičtější a taky oblíbenou oblastí byla péče o zvířata. Já jsem spíš takový zootechnik, který se o zvířata pouze stará, a takovou tu jejich likvidaci a popřípadě konzumaci, to už nechávám na jiných. Nezapíjím zvířata.

Znamená to tedy, že jste vegetarián?

Ne, to ne. Ale spíš, třeba když to vezmu na podmínky naší školy, tak ten, kdo s těmi zvířaty je schopen skoncovat, já rozhodně nejsem. Já se spíš považuju ne vysloveně za ochránce zvířat, ale já to studentům vysvětluju tak, že zvířata užitková, hospodářská, jsou chována za nějakým účelem, a když by nebyla chována k tomu účelu, vůbec by neexistovala. Nebudu se tvářit pokrytecky, že zvířátkům chci vytvořit co nejlepší životní podmínky, a pak je na konci jejich života stejně zavraždím. Ale to neznamená, že bych nekonzumoval. Člověk je všežravec, já svým studentům říkám, že člověk je z hlediska výživy prase, takže má konzumovat všechno.

S dovolením přejdu k další otázce. Pamatujete si svá léta na základní škole? V jakých předmětech jste jako žák vynikal?

To bych radši nerozváděl, ale v té době asi v tělocviku. Základní škola byla absolutně bez problému samozřejmě, ale nejvíce prostě tělocvik. Mě vždycky bavily všechny pohybové aktivity.

Měl jste naopak ve škole nějaký průšvih, že jste třeba něco provedl?

Nic dramatického nebo zásadního. Občas ale, protože jsme byli poměrně živější třída, nějaká napomenutí se objevila. V deváté třídě jsem vyhrál okresní kolo v soutěži o zemi kde zítra již znamená včera, takže to byl skvělý úsek. To byla soutěž o znalostech sovětského svazu, našeho tehdejšího přítele. A za vítězství v této soutěži jsem obdržel model samovaru a fotoaparát smena 8m.

To je zajímavá historie...

No, to bylo hodně zajímavé.

Tak teď zase trochu zpátky. Zmínil jste, že už od malička jste choval doma zvířata a mazlíčky...

Některá byla mazlíčky, většinou to byla spotřební zvířátka.

Dobře, ale když teď vezmeme v potaz jen mazlíčky, měl jste nějakého oblíbence, kterého jste i pojmenoval nebo tak něco?

Tak to Kocoura Josefa. Na gymnáziu. Josef byl mourovatý, obyčejná kočka domácí, která měla asi 4 kila nebo kolik, byl to velký kousek. Každý den, když jsem přišel ze školy, mě poměrně specificky vítal tím, že mi skočil za krk, urněl a žužlal mi ucho. Mírně mě kousal do ucha, jak byl spokojený. To byl takový miláček. Na toho nezapomenu, Josefa si pamatuju. Nějaké psíky jsme taky mívali, ale s Josefem jsme se měli vzájemně nejradši.

Dobře, tímhle bych uzavřela otázku zemědělství a zakončila bych to poměrně netradiční otázkou, jestli Vám to nebude vadit. Prý jste fanouškem Slavie. Fandíte naživo, nebo spíš u televizní obrazovky?

Ten klub se jmenuje Slavie Praha. Když se hraje domácí zápasy, tak fandím naživo. Pravidelně chodím na domácí zápasy tohoto skvělého týmu, a celý zápas fandím. Tam, kam chodím na fotbal, to místo v hledišti se jmenuje Tribuna Sever. To je na vysvětlení v České kopané pojem, tam jsou ti největší fanoušci toho týmu. A na Tribuně Sever se celý zápas aktivně fandí, aktivně se podporuje domácí tým, takže já si nejdu jen sednout na fotbal, já si to tam i odkřičím a ofandím. Ale pořád platí, fandí, ale zůstaň člověkem.

Dobrá, to by bylo pro tento rozhovor vše. Já Vám moc děkuji za čas, který jste si na něj udělal.

Není za co.

Pro školní časopis CHAMELEON *Jasmin Carmel* dne 19.5.2023.

Poznámka pod čarou

Věděli jste, že pan ředitel nejen skvěle učí prasata, ale sám je také podle čínského horoskopu prase? Stejně jako většina z vás narozených v roce 2007!

BABYLON

80%

Režie: *Damien Chazelle*
Hrají: *Diego Calva, Margot Robbie, Brad Pitt, Tobey Maguire a další...*

Babylon je film se skvělým obsazením, hereckými výkony, ale hlavně geniálním příběhem, mapujícím historii Hollywoodu mimo záběry a reflektory kamer. Dusno z bláznivých večírků, úžas z filmařské vynalézavosti, ale hlavně svět, který se neustále mění a ubírá se směrem, se kterým tamní hvězdy přestávají držet krok. Film vás už od počáteční scény chytne svojí šíleností a detaily, na které se rádi podíváte ještě jednou. Slabší povahy však chceme upozornit, že film si nebere servítky opravdu s ničím a v mnohých situacích zachází do opravdových bizarností.

88%

Režie: *Martin Scorsese*
Hrají: *Leonardo DiCaprio, Mark Ruffalo, Ben Kingsley a další...*

SHUTTER ISLAND

Dva vyšetřující policisté dorazí na ostrov známý jako Shutter Island. Místo, kde stojí děsivý komplex psychiatrické léčebny pro vyšinuté vrahy a násilníky. Přijedou sem vyšetřovat záhadné zmizení jedné z pacientek.

Akorát že Vůbec!!!

Film, který mohu doporučit zejména fanouškům Christofera Nolana nebo celkově milovníkům žánru kterému se přezdívá „mindfuck.“

SHADOW —AND— BONE

Shadow And Bone je seriálová adaptace oblíbené knižní série *Griša* od autorky *Leigh Bardugo*. Kihu ze zdrojů redakce můžeme jen pochválit, ale u seriálu je to už trošku horší... Celý děj se strašně táhne, postavy docházejí k nelogickým závěrům, děj je předvídatelný a téměř každý herec předvádí průměrné, ne-li podprůměrné herecké výkony. Oproti první sérii se také zvedl počet vizuálních efektů a opravdu se to moc nepovedlo... Místo pokusu o zvýšení kvality a snížení počtu záběrů se po celou dobu seriálu koukáme jen na dost *špatně nasvícené Světlo A Stíny*.)

Abychom však také něco pochválili, tak celá dějová linka uskupení *Crows* je absolutně skvělá a je nám líto, že se nejedná o samostatný seriál.

N

THE LAST OF US

Příběh o ztrátě, bolesti, temnotě, chaosu a těch malých světlých momenech, které nás učí vážit si života a motivují nás k neustálému boji za něj. To je *The Last Of Us*. Po vypuknutí pandemie parazitické houby se z nakažených stanou vraždící monstra, která číhají na každém kroku. Jedinečný příběh vztahu mezi ostříleným *Joelem* a mladou ale odzrlou *Ellie* vás bude bavit i pokud zrovna nejste fanouškem slavné videohry od studia *Naughty Dog*, která zasáhla celý svět.

Omluva za textovou chybu

*„V minulém čísle knižních recenzí grafik OMYLEM zapoměl napsat jedno písmeno do zdrojové stránky. Ačkoli by si toho nikdo nikdy nevšiml, můžeme vás ujistit, že na stránce onlygifs.com naleznete úplně, ale úplně jiný obsah který nemá žádnou spojitost s projednávaným tématem. V tomto čísle je již chyba opravena na stránku onlygifs.com.
Děkujeme vám za pokropení...“*

NÁMĚT ČASOPISU: Jasmin Carmel

LOGO: Ella Smith

FOTO TITULNÍ STRANA: Krystýna Svobodová

KOREKTURA: Pavlína Vlčková, Jana Češpírová,
Lenka Bernardová

GRAFICKÁ STRÁNKA: Metoděj Slavík

